

PARLAMENT DE CATALUNYA

**INFORME SOBRE LA SOL·LICITUD “D’ADMISSIÓ D’ESMENA”
PRESENTADA PER LA COMISSIÓ PROMOTORA DE LA INICIATIVA
LEGISLATIVA POPULAR DE LA PROPOSICIÓ DE LLEI SOBRE
L’AIXECAMENT DE LA SUSPENSIO DE LA DECLARACIÓ
D’INDEPENDÈNCIA DE LA REPÚBLICA CATALANA APROVADA PEL
PARLAMENT EL 27 D’OCTUBRE DE 2017
(expedient 202-00047/13)**

En relació a l'escrit presentat, en data 20 de juliol, per la Comissió promotora de la iniciativa legislativa popular de la proposició de llei sobre l'aixecament de la suspensió de la declaració d'independència de la República Catalana aprovada pel Parlament el 27 d'octubre de 2017, el lletrat que sotscriu emet el següent

INFORME

Primer. Per mitjà de l'escrit esmentat, la Comissió promotora dóna compliment a l'acord de la Mesa de data de 14 de juny, pel qual es va inadmetre provisionalment la iniciativa presentada per raó dels defectes formals constatats en la documentació presentada, tot requerint la subsanació pertinent. Aquest acord s'adoptà atenent a l'Informe jurídic emès i en base al que disposa l'article 6.2 b) de la Llei 1/2006, i, per remissió d'aquest, l'article 5.1 de la mateixa llei.

Segon. Examinada la documentació presentada per la Comissió promotora, es pot concloure que s'han subsanat correctament els defectes constatats en l'acord de la Mesa de 14 de juny, en haver-se incorporat una “Exposició de motius” i un text articulat a la proposició de llei presentada. Per tant, no hi ha raons d'ordre formal per a la inadmissió de la sol·licitud.

Tercer. En conseqüència, cal analitzar seguidament si la proposició de llei s'ajusta al que disposa la Llei 1/2006 pel que fa al seu contingut. A aquest respecte, ja es va advertir en l'informe emès per aquest Lletrat el passat dia 9 de juny, reiterant el que ja s'havia exposat per l'aleshores Lletrat Major en un anterior Informe de del 21 de juny de 2019 respecte d'una iniciativa de contingut anàleg, que aquesta proposició no compleix el que disposa la Llei 1/2006 (LILP), pel que fa al seu contingut, en tant incorre en la causa d'inadmissió prevista al seu art. 6.2 a) i b), els qual disposen que no poden admetre's a tràmit aquelles proposicions:

PARLAMENT DE CATALUNYA

«a) Que tingui per objecte alguna matèria sobre la qual la Generalitat no té atribuïda la competència.

»[...]

» d) Que faci referència a una matèria exclosa d'acord amb l'article 1.»

Conseqüentment, cal anar al que determina l'article 1 de la LILP per establir quin són els límits materials que no poden constituir l'objecte i contingut d'una proposició d'aquestes característiques. I l'article 1 disposa:

«Poden ésser objecte de la iniciativa legislativa popular les matèries sobre les quals la Generalitat té reconeguda la seva competència i el Parlament pot legislar, d'acord amb la Constitució i l'Estatut d'autonomia, llevat de les matèries que l'Estatut reserva a la iniciativa legislativa exclusiva dels diputats, els grups parlamentaris o el Govern, dels pressupostos de la Generalitat i de les matèries tributàries.»

En tant que un contingut com el proposat suposa una reforma de la Constitució espanyola, resulta evident que no podria ser aprovada pel Parlament de Catalunya sense utilitzar el procediment de reforma constitucional, que en la proposició presentada no es contempla deliberadament. D'aquí cal concloure que la proposició examinada excedeix dels límits que estableix la LILP respecte del possible contingut d'aquestes classe d'iniciatives

És precís tenir en compte, així mateix, que la iniciativa legislativa popular no pot ser utilitzada per a iniciar el procediment de reforma constitucional, com ja va assenyalar el Tribunal Constitucional, en la seva Sentència 76/1994, del 14 de març, en els termes següents:

«La prohibición consagrada en este artículo implica, sin necesidad de que venga reiterada en otros preceptos, que en esta materia no cabe ejercer la iniciativa legislativa popular en modo alguno –tampoco indirectamente–; es decir, supone vetar la posibilidad de instar, por medio de una iniciativa legislativa popular, el ejercicio de las facultades de iniciativa que en aquel ámbito se reconocen, en lo que aquí interesa, al Parlamento Vasco. La Constitución ha querido reservar la iniciativa legislativa de reforma constitucional al Gobierno, al Congreso de los Diputados, al Senado y a las Asambleas Legislativas de las Comunidades Autónomas, primando los mecanismos de democracia representativa sobre los de participación

PARLAMENT DE CATALUNYA

directa. Si la Constitución ha prohibido expresamente que la reforma constitucional pueda incoarse como consecuencia del ejercicio de una iniciativa popular, es evidente que servirse de ésta para provocar el ejercicio de una iniciativa parlamentaria, ésta sí legitimada por aquel precepto para iniciar el proceso de reforma, supone contravenir la finalidad perseguida por el constituyente al prever la referida exclusión.»

En aquest sentit, com ha recordat el Consell de Garanties Estatutàries (DCGE 15/2010, del 6 de juliol, respecte a la Proposta de consulta popular per via de referèndum sobre la independència de la nació catalana), el Tribunal Constitucional ha declarat, en línia de continuïtat amb altres pronunciaments anteriors (v. gr. STC 11/1981, del 8 d'abril, FJ 7), que:

«[I]a Constitución Española, a diferencia de la francesa o la alemana, no excluye de la posibilidad de reforma ninguno de sus preceptos ni somete el poder de revisión constitucional a más límites expresos que los estrictamente formales y de procedimiento.» (STC 48/2003, del 12 de març, FJ 7).

D'altra banda, ni que sigui de forma indirecta, la regulació que es proposa també afecta l'Estatut. En aquest cas, cal tenir present que el procediment de reforma de la norma institucional bàsica catalana està regulat de forma prolixa, ja que el mateix Estatut estableix, al marge de la iniciativa ordinària del Parlament, i en els termes establerts per l'article 222.1.a, una modalitat específica d'iniciativa legislativa a instància dels titulars del dret de vot al Parlament —distinta de la que imposa la Llei 1/2006—, mitjançant la presentació de 300.000 signatures acreditades (art. 223.1 EAC).

Quart. Finalment, cal advertir del fet que la declaració d'independència a la que fa referència la proposició de llei fou declarada nul·la per la Interlocutòria del Tribunal Constitucional 144/2017 de 8 de novembre, per la qual cosa, encara que la pretensió de la Comissió promotora sigui que aquesta ara adopti la forma de llei, això no evita la impossibilitat d'adequació a l'ordenament jurídic vigent d'una declaració amb aquest contingut.

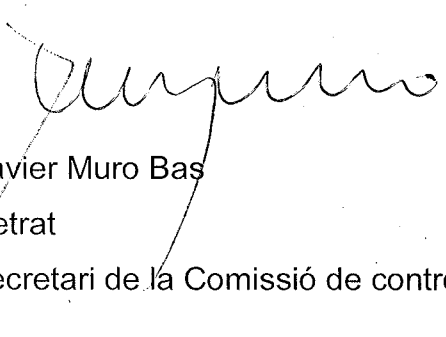

PARLAMENT DE CATALUNYA

CONCLUSIONS

Per tot el que s'ha exposat, cal concloure que la sol·licitud a què fa referència aquest informe no compleix les condicions que estableix la LILP perquè la Mesa del Parlament la pugui admetre a tràmit. D'altra banda, cal afegir que les causes d'inadmissibilitat de caràcter material observades no es poden considerar com una irregularitat susceptible d'ésser esmenada, d'acord amb el que disposa l'article 6.4 LILP, atès que afecten els elements nuclears i essencials de la proposició.

Palau del Parlament, 27 de juliol de 2022

Xavier Muro Bas

Lletrat

Secretari de la Comissió de control